Ponedjeljak, 01.08.2016.g.

Ponekad me znaju "uhvatiti" neki nemiri. Ne mogu si mjesta naći.

Osjećam te napasti ali ih ne mogu prepoznati. Ni koje su ni od kuda

dolaze.

Znam da u tim trenucima zli i njegovi zli duhovi "udaraju" po meni, mojoj

vjeri, po Gospodinovom planu za moj život.

I nastojim se boriti protiv toga. Znam da iza toga slijede prekrasni trenuci

kada prepoznam, prihvatim i izvršim svetu Božju volju za svoj život i

živote svih onih koje mi On pošalje na moj životni put.

Danas sam tokom jutra osjetio upravo te nemire. Duboke, izvana se ne

vide na meni, ali unutra imam osjećaj sivila, neke nemoći, ne mogu se

pokrenuti ni naprijed ni nazad. Jednostavno nisam znao što bi i kako …

Tada sam se sjetio onih trenutaka iz prvih dana mojeg obraćenja. Svako

jutro na koljenima sam izmolio cijeli Ružarij Gospodine krunice.

Tako sam učinio i danas. Kleknuo sam pred raspelo Trojedinog

Gospodina Boga i slike Gospodina, Njegove Majčice, Svetog Mihaela

Arkanđela i drugog dobrog duhovnog svijeta. I izmolio sam Radosno

otajstvo Gospine krunice. I već tokom molitve došle su mi u misli neke

radnje koje trebam odraditi. I nekako sam se smirio.

Nije to bio onaj potpuni mir, u jednom trenutku sam opet osjetio napad

nemira, ali se sve nekako smirilo. Pa sam odlučio i upisati nekoliko

rečenica u ovaj svoj dnevnik.

I s pisanjem svojeg duhovnog dnevnika sam zadnjih tjedana malo zastao.

Nekako sam više pažnje posvetio radnjama oko dovršetka kuće koju

pokušavamo završiti, druženju sa svojom suprugom, prijateljima …

Gospodin mi je poslao i nekoliko novih, dragih, ljudi u potrebi na moj

životni put.

Čovjeka kojeg je iznenada žena napustila pa je ostao sam, ženu kojoj je

iznenada umro muž pa je ostala sama, čovjeka koji je zauvijek završio u

invalidskim kolicima, dragu braću i sestre u potrebi koje sam upoznao

kroz Kursiljo …

I novo nadahnuće, novi zadatak kojeg sam ja tako prepoznao.

Organizirati po zatvorima u Hrvatskoj moje svjedočenje o obraćenju, o

mojim boravcima u pritvoru i zatvoru i o tome kako sam kroz sve to

promijenio svoj život.

Sutra idem prema Splitu gdje ću pokušati dogovoriti moje svjedočenje u

zatvoru na Bilicama.

Za to pripremam i dvije svoje prve knjige.

I sve mi se to toliko ispreplićе da ponekad jednostavno ne mogu

prepoznati što je moja osobna, ohola i sebična volja a što stvarna

Gospodinova volja za moj život i živote onih koje mi On šalje na moj

životni put.

Za svjedočenje u zatvorima, da li je to Gospodinova volja, saznat ću ovaj

tjedan kada ću probati dogovoriti moje svjedočenje u zatvoru u Splitu.

Moje prve knjige su već pri kraju, nešto je napisano a nešto je "u glavi".

Njih bi i ovako i onako podijelio besplatno tamo gdje bi svjedočio.

Usput sam pripremio i dao uvesti i moju treću skriptu. Nakon "SMISAO

ŽIVOTA" i "DJELOVANJU ZLOGA", sada sam pripremio i treću

"BORBA ZA OBITELJ". Još me nekako vukla i ta potreba i pronašao sam

novaca da ih uvezem 10 komada pa ću ih ovih dana podijeliti onima za

koje mislim da bi im mogle pomoći u njihovim borbama da sačuvaju

obitelji.

Usput pokušavam pronaći posao ali do sada nisam uspio. No, Gospodin

mi uvijek dadne novaca koliko trebam i stvarno ponekad ima čudne

načine za to. Ja mu nastojim vratiti na način da pomognem svima kojima

mogu. Bilo materijalno bilo kroz razgovor ili neki savjet, duhovnu pomoć.

I zato, kad mi je teško i kad me "uhvate" nemiri, imam neku duboku

radost da me zli i njegovi zli duhovi tiskaju i napastuju radi toga jer i ja

svojim svjedočenjem za Gospodina, otvorenim, svugdje, kako i gdje

osjetim, radim i njima velike nemire.

ONI MENI A JA NJIMA.

ONI SVOJE A JA SVOJE.

SAMO, U TOJ BORBI SU ONI OSUĐENI NA PORAZE. JER JE SA

MNOM GOSPODIN ISUS.

Pobjede su teške ali i slatke. Vidim to u svojoj obitelji, svojoj okolini.

Isplati se boriti vjeru u Gospodina, za Njegovu prisutnost u vlastitom

životu.

Jer onda sve ima smisla …

SVET I PRESVET MOJ PRELJUBLJENI

GOSPODINE U SVE VIJEKE VJEKOVA.